

22600 REIAL DECRET 1538/2003, de 5 de desembre, pel qual s'estableixen les especialitats bàsiques d'inspecció educativa. («BOE» 295, de 10-12-2003.)

Entre els principis de qualitat del sistema educatiu enunciats per la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació, s'inclou de manera expressa en el seu article 1.k), juntament amb l'avaluació, «la inspecció del conjunt del sistema educatiu, tant del disseny i l'organització com dels processos d'ensenyament i aprenentatge».

La mateixa Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, en el capítol II del seu títol VII, regula les funcions i l'organització de la inspecció educativa, així com la formació permanent dels inspectors d'educació; i en la seva disposició addicional onzena estableix, en el marc de la carrera docent, el procediment d'accés al cos d'inspectors d'educació.

El model d'inspecció educativa que la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, defineix quant a la seva configuració bàsica respon a la necessitat d'especialització. Es tracta, en efecte, d'assegurar en cada un dels àmbits territorials, als efectes d'accés al cos d'inspectors d'educació i de provisió de llocs de treball mitjançant concursos de trasllats d'àmbit nacional, unes exigències bàsiques comunes per a tot l'Estat, sense perjudici de l'organització específica que per als serveis d'inspecció cada Administració educativa determini en l'àmbit de les seves competències.

D'acord amb tot això i segons el que preveu l'article 106.1 de la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, aquest Reial decret estableix, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, les especialitats bàsiques d'inspecció educativa, tenint en compte els diferents nivells educatius i especialitats docents.

L'annex I estableix el quadre de les especialitats bàsiques d'inspecció educativa. Es preveu així mateix que, en els casos en què no es disposi d'inspector amb l'especialitat adequada, s'han d'adoptar les mesures pertinents per garantir que la inspecció tingui l'assessorament especialitzat necessari.

Aquesta norma reglamentària ha estat objecte de consulta a les comunitats autònomes, han estat escoltades les organitzacions sindicals d'acord amb el que estableix la Llei 9/1987, de 12 de juny, modificada per la Llei 7/1990, de 17 de juliol, i sobre aquesta ha emès informe la Comissió Superior de Personal. Així mateix ha estat sotmesa a informe del Consell Escolar de l'Estat.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Educació, Cultura i Esport, amb l'aprovació prèvia de la ministra d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 5 de desembre de 2003,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. Funcions i atribucions de la inspecció educativa.

1. Les funcions de la inspecció educativa són les que estableix l'article 105.1 de la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació.

2. Per a l'exercici correcte d'aquestes funcions els inspectors d'educació tenen les atribucions següents:

a) Conèixer directament totes les activitats que es realitzin als centres, als quals tenen accés lliure.

b) Examinar i comprovar la documentació pedagògica i administrativa dels centres.

c) Rebre dels restants funcionaris la col·laboració necessària per a l'exercici de les seves activitats, per a les quals l'inspector té la consideració d'autoritat pública. Així mateix, les altres autoritats i els diversos membres de la comunitat educativa han de prestar als inspectors la col·laboració que correspongui en cada cas.

Article 2. Inspectors d'educació.

Les funcions de la inspecció educativa a la qual es refereix l'apartat 1 de l'article anterior les han de portar a terme funcionaris pertanyents al cos d'inspectors d'educació i funcionaris del cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa, en totes les administracions educatives en l'àmbit de les seves respectives competències, sense perjudici de l'alta inspecció que correspon a l'Estat.

Article 3. Règim aplicable als inspectors.

1. El cos d'inspectors d'educació es regeix per les normes bàsiques que conté la Llei orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de la participació, avaluació i el govern dels centres docents, per les normes bàsiques que conté la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de la qualitat de l'educació, per les que conté aquest Reial decret i totes les que es dictin en desplegament d'aquesta Llei, així com per les normes que amb caràcter general regulen les bases de la funció pública docent.

2. El cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa (CISAE), declarat a extingir, es regeix pel que preveu la disposició addicional primera de la Llei orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de la participació, l'avaluació i el govern dels centres docents, i les corresponents normes de desplegament d'aquesta Llei. Així mateix, es regeix per les normes bàsiques contingudes en la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de la qualitat de l'educació, per les que conté aquest Reial decret i totes les que es dictin en desplegament d'aquesta Llei, així com per les normes que amb caràcter general regulen les bases de la funció pública docent.

CAPÍTOL II

Especialitats bàsiques d'inspecció educativa

Article 4. Especialitats bàsiques.

1. A l'annex I s'estableixen les especialitats bàsiques d'inspecció educativa, de conformitat amb el que disposa l'article 106 de la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació, i al seu annex II s'estableixen els criteris d'adscripció dels actuals inspectors d'educació a les especialitats esmentades, a què fa referència la disposició final cinquena de la Llei orgànica esmentada.

2. Les plantilles corresponents s'han d'adequar a aquestes especialitats bàsiques. Tant l'accés al cos d'inspectors d'educació com la provisió de llocs de treball mitjançant concursos de trasllats d'àmbit nacional es fan d'acord amb aquestes especialitats bàsiques.

3. Les administracions educatives, d'acord amb les seves competències, poden desenvolupar les especialitats a què es refereix l'apartat anterior i regular l'estructura i el funcionament dels òrgans que estableixin per a l'acompliment de la inspecció educativa als seus territoris respectius.

CAPÍTOL III

Formació dels inspectors

Article 5. Formació dels inspectors d'educació.

1. El perfeccionament i l'actualització en l'exercici professional és un dret i un deure dels inspectors d'educació.

2. Les diverses activitats per a la formació permanent dels inspectors d'educació estan referides a la seva actualització en els diferents tipus de coneixements i tècniques necessaris per a un millor acompliment de les funcions que tenen encomanades d'acord amb la diversitat de nivells, ensenyaments i matèries que s'integren i es desenvolupen en el sistema educatiu. Aquestes activitats de formació estan orientades al perfeccionament dels inspectors en l'exercici de les seves funcions pròpies, així com a la capacitat d'aquests per participar en processos d'innovació i reforma educativa.

Aquestes activitats tenen els seus efectes en tot el territori nacional, sempre que compleixin les condicions i els requisits bàsics que estableix el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, en els termes que preveu l'article 107.3 de la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació.

3. La formació dels inspectors d'educació l'han de portar a terme les diferents administracions educatives, en col·laboració, preferentment, amb les universitats i institucions superiors de formació del professorat.

Disposició addicional primera. *Assessorament especialitzat.*

En els casos en què, per dur a terme les actuacions inspectores que ho requereixin, no es disposi d'inspector amb l'especialitat corresponent, s'han d'adoptar les mesures oportunes per garantir que la inspecció tingui l'assessorament especialitzat necessari.

Disposició addicional segona. *Adscripció dels inspectors d'educació.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret i en el termini màxim de sis mesos, s'ha de portar a terme l'adscripció dels funcionaris pertanyents al cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa i dels pertanyents al cos d'inspectors d'educació a l'especialitat que, en cada cas, correspongui, d'acord amb els criteris que estableix l'annex II.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret, que es dicta en ús de les competències que atribueix a l'Estat l'article 149.1.1a, 18a i 30a de la Constitució i en virtut de l'habilitació que

II. Les especialitats d'inspecció educativa, a cada un dels nivells, es corresponen amb les especialitats docents que en cada cas s'assenyalen:

Especialitat d'inspecció educativa	Especialitats docents
Educació preescolar, infantil i primària	Educació preescolar, infantil i primària.
Llengua	Llengua castellana i literatura; llengües clàssiques.
Humanitats	Filosofia; geografia i història.
Llengües estrangeres i ensenyaments d'idiomes	Llengües estrangeres i especialitats del professorat d'escoles oficials d'idiomes.
Matemàtiques	Matemàtiques.
Ciències	Biologia i geologia; física i química.
Tecnologia i formació professional	Tecnologia i especialitats del professorat que imparteix formació professional.
Educació física i esports	Educació física i ensenyaments esportius.
Educació artística	Dibuix; música; especialitats del professorat d'ensenyaments artístics.
Pedagogia o psicologia	Pedagogia i psicologia.

confereixen al Govern l'article 106.1 i la disposició addicional vuitena.1 de la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació, té caràcter bàsic, llevat del que disposa el primer paràgraf de l'article 5.2.

Disposició final segona. *Habilitació de desplegament.*

El ministre d'Educació, Cultura i Esport i les administracions educatives competents poden desplegar aquest Reial decret en l'àmbit de les seves competències respectives.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Educació, Cultura i Esport,
PILAR DEL CASTILLO VERA

ANNEX I

I. Especialitats bàsiques d'inspecció educativa.

Nivell	Especialitat
Educació infantil, educació primària.	Educació preescolar, infantil i primària.
Educació secundària, formació professional de grau superior.	Llengua. Humanitats. Llengües estrangeres i ensenyaments d'idiomes. Matemàtiques. Ciències. Tecnologia i formació professional. Educació física i esports. Educació artística. Pedagogia o psicologia.

Les comunitats autònomes que tinguin, juntament amb la castellana, una altra llengua pròpia cooficial poden incloure com a especialitat la llengua pròpia.

En circumstàncies excepcionals i mentre aquestes persisteixin, les administracions educatives, a efectes exclusivament funcionals interns de la inspecció educativa, poden considerar agrupades en una sola especialitat la de llengua i humanitats, per una part, i les de matemàtiques i ciències, per una altra, tot això sense perjudici del que estableix la disposició addicional primera.

ANNEX II

 criteris d'adscripció dels actuals inspectors d'educació a les especialitats

1. Inspectors pertanyents al cos d'inspectors al servei de l'Administració educativa (CISAE).

A l'especialitat bàsica corresponent amb l'especialitat docent que tenien assignada al cos de procedència en el moment de la seva integració en el CISAE o, si no, amb l'especialitat corresponent a la titulació acadèmica adduïda per a la participació en el corresponent procés selectiu per a l'ingrés al cos d'inspectors al qual van accedir en el seu moment.

2. Inspectors pertanyents al cos d'inspectors d'educació (CIE).

A l'especialitat bàsica corresponent amb l'especialitat docent que tenien al cos des del qual van accedir a la funció inspectora o al cos d'inspectors d'educació o, si no, amb l'especialitat corresponent a la titulació acadèmica adduïda per a la participació en el corresponent procés selectiu per a l'accés a la funció inspectora o al cos d'inspectors.

3. Habilitacions.

Sense perjudici de l'anterior, els inspectors poden ser habilitats per a actuacions especialitzades corresponents amb titulacions universitàries de doctor, llicenciat, enginyer o arquitecte, diferent de l'adduïda per a la participació en el corresponent procés selectiu per a l'accés a la funció inspectora.

En tot cas, cada inspector ha d'estar adscrit només a l'especialitat que li correspongui, d'acord amb els criteris que estableixen els apartats anteriors, als efectes que aquest Reial decret atribueix a aquesta adscripció.

CAP DE L'ESTAT

22715 *LLEI ORGÀNICA 18/2003, de 10 de desembre, de cooperació amb el Tribunal Penal Internacional.* («BOE» 296, d'11-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En virtut de l'autorització que concedeix la Llei orgànica 6/2000, de 4 d'octubre, Espanya va ratificar, per l'Instrument de 19 d'octubre de 2000 (dipositat el 25 d'octubre), l'Estatut del Tribunal Penal Internacional adoptat a Roma el 17 de juliol de 1998. L'Estatut va entrar en vigor, de conformitat amb el que disposa el seu article 126, l'1 de juliol de 2002.

L'estructura d'aquesta Llei, comparable a la que es va seguir en la Llei orgànica 15/1994, d'1 de juny, per a la cooperació amb el Tribunal Penal Internacional per a l'enjudiciament dels presumptes responsables de violacions greus del dret internacional humanitari comeses al terri-

tori de l'ex-Iugoslàvia, i en la Llei orgànica 4/1998, d'1 de juliol, per a la cooperació amb el Tribunal Penal Internacional per a Rwanda, parteix del pressupòsit del caràcter autoexecutiu de nombrosos preceptes de l'Estatut de Roma, en condicions de positivitat que permeten la seva aplicació directa pels tribunals, en aquells sistemes com l'espanyol, en els quals els tractats poden ser aplicats directament quan el contingut material de la norma internacional ho permeti.

En desplegament lògic d'aquest plantejament, la Llei només regula els aspectes orgànics, processals i procedimentals que permetin l'aplicació concreta de l'Estatut, i evita reproduir preceptes que serien redundants.

En l'àmbit de les fonts, es tenen en compte lògicament, a més del mateix Estatut i d'aquesta Llei, les altres lleis espanyoles aplicables, en el que aquesta no reguli expressament. A més, s'han de tenir en compte els acords que es puguin fer entre Espanya i el Tribunal, així com, en el que sigui pertinent, les regles de procediment i prova del Tribunal, que han de ser objecte de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

La Llei regula amb particular cura l'anomenat «mecanisme d'activació», a través de la denúncia per Espanya d'una situació que podria ser de la competència del Tribunal, la qual es configura com una competència exclusiva del Govern per raó de les diverses variables de política exterior que han de ser ponderades per l'òrgan constitucionalment responsable de la política exterior.

La Llei posa una cura particular en la regulació d'eventuals conflictes competencials entre el Tribunal i els tribunals espanyols, i s'estableix el deure de l'Executiu de sostenir la competència espanyola quan aquesta ha estat exercida o s'està exercint, però s'estableix un matis o gradació en els deures de l'Executiu, inspirat en doctrina recent tant de la Sala Segona com de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, amb vista al deure de recórrer o la facultat de fer-ho davant d'òrgans judicials externs. Quan la causa es troba en un estadi inicial, en el moment processal en el qual el fiscal del Tribunal reclama la competència, el Govern té el deure de recórrer davant la Sala de Qüestions Preliminars, però quan aquesta ja s'ha pronunciat sostenint la competència del Tribunal, el Govern té la facultat d'apreciar sobiranament si s'avé a aquesta decisió o interposa recurs davant la Sala d'Apel·lacions.

Un element significatiu d'aquesta Llei és el lliurament al Tribunal d'una persona reclamada per aquest, que és imprescindible, ja que l'Estatut no permet dictar sentències en rebel·lia. Els preceptes de l'Estatut i de les regles de procediment i prova són molt minuciosos i concordants amb el dret intern espanyol, per la qual cosa aquesta Llei només introdueix els complements adequats. L'aspecte més significatiu es refereix al principi general que estableix l'Estatut sobre l'obligatorietat de decretar la presó provisional, amb l'excepció de la llibertat provisional, encara que no s'estableix un automatisme rigorós eliminant per complet la facultat d'apreciació pel jutge intern, sinó només que examini i valori les recomanacions del Tribunal, tal com estableix l'article 59.4 de l'Estatut. Quant al lliurament al Tribunal, la característica principal és la limitació dels motius de denegació de la sol·licitud, que s'aparta dels models clàssics en matèria d'extradició, ja que ni tan sols l'existència de cosa jutjada pot impedir el lliurament, sense perjudici de la valoració que, si s'escau, pugui efectuar el Tribunal.

Junt amb el nucli bàsic de la cooperació, constituït pel lliurament al Tribunal, la Llei també regula diversos aspectes de l'auxili judicial internacional, encara que tenint en compte la precisió de l'Estatut en la regulació d'una variada tipologia de comissions rogatòries i altres formes de cooperació, ha semblat suficient preveure en la norma interna espanyola complements processals mínims.